

Жалба до Административен съд – Варна чрез Централната
избирателна комисия срещу Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. на ЦИК
два комплекта за ЦИК и АС Варна

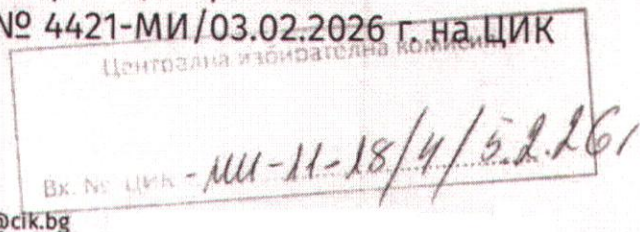
Четвърък, Февруари 05, 2026 16:33 EET

Н П

До

cik@cik.bg

Уважаеми дами и господа,

С настоящото Ви уведомявам, че на основание чл. 58, ал. 1 от Изборния кодекс е подадена жалба до Административен съд – Варна чрез Централната избирателна комисия срещу Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. на ЦИК, с което е потвърдено Решение № 147/30.01.2026 г. на Общинската избирателна комисия – Долни чифлик за заличаване на регистрацията ми като кандидат за кмет на кметство Венелин.

Към настоящото електронно писмо са приложени файлове, представляващи ~~пълна~~ комплект документи по административната и съдебната преписка.

Първият комплект файлове е предназначен за Централната избирателна комисия и съдържа жалбата срещу решението на Общинската избирателна комисия – Долни чифлик, всички писмени доказателства за реално пребиваване и уседналост, административните актове на ОИК и ЦИК, удостоверителни документи, както и относимата съдебна практика на Върховния административен съд, използвана като правно основание в производството пред ЦИК.

Вторият комплект файлове е предназначен за Административен съд – Варна и съдържа жалбата срещу Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. на Централната избирателна комисия, пълната административна преписка по издаване на оспорения акт, всички писмени доказателства за фактическо пребиваване и връзка с територията на община Долни чифлик, както и подробно изложената и приложена съдебна практика на Върховния административен съд относно тълкуването на понятието „живял“ по смисъла на чл. 397, ал. 1 от Изборния кодекс.

Моля да приемете настоящото уведомление и приложените документи и да предприемете действия по администриране и изпращане на преписката по компетентност на Административен съд – Варна в законоустановения срок.

С уважение,

Д Я П

кандидат за кмет на кметство Венелин

предложен от партия „Величие“

адрес за кореспонденция:

Моля за входящ номер на жалбата! На е-майл

PDF обжалване_на_решението_на_цик_пред_АС_Варна_със_съдебна_практика (2).pdf

419 KiB

PDF Относно_жалбата_на_ОИК_документи_signed_signed.pdf 6.8 MiB

PDF DOC232_signed.pdf 1.3 MiB

Централна_Избирателна_Комиси1_1_signed.p7m 49.5 KiB

Решение 147 оик долни чифлик_signed.p7m 69.7 KiB

PDF обжалване_на_решението_на_цик_пред_АС_Варна_със_съдебна_пракитка (2).pdf 419 KiB

PDF Относно_жалбата_на_ОИК_документи_signed_signed.pdf 6.8 MiB

PDF DOC232_signed.pdf 1.3 MiB

Централна_Избирателна_Комиси1_1_signed.p7m 49.5 KiB

Решение 147 оик долни чифлик_signed.p7m 69.7 KiB

**ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД –
ВАРНА
ЧРЕЗ
ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА
КОМИСИЯ**

ЖАЛБА

по чл. 58, ал. 1 от Изборния кодекс

ОТ

Д Я П
адрес: обл. Варна, общ. Долни
чифлик,
(кандидат за кмет на кметство
Венелин, предложен от партия
„Величие“)

Срещу: Решение № 4421-
МИ/03.02.2026 г. на ЦИК, с което се
потвърждава Решение №
147/30.01.2026 г. на ОИК – Долни
чифлик, за заличаване на
регистрацията ми като кандидат за
кмет на кметство Венелин.

УВАЖАЕМИ СЪДИИ,

Оспорвам изцяло **Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. на ЦИК** като незаконосъобразно на основанията по чл. 146 от АПК: противоречие с материалноправни разпоредби, съществено нарушение на административнопроизводствените правила и несъответствие с целта на закона.

I. Фактическа обстановка

С **Решение № 143/27.01.2026 г. ОИК** ме регистрира като кандидат за кмет на кметство Венелин.

С **Решение № 147/30.01.2026 г.** регистрацията бе заличена на основание на данни от МРРБ – ГД "ГРАО" за настоящ адрес в Ирландия до 28.01.2026 г.

С Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. ЦИК потвърди това заличаване изцяло въз основа на адресната регистрация, без изследване на реалното ми пребиваване.

II. Нарушение на материалния закон

1. Понятието "живял" по чл. 397, ал. 1 ИК и § 1, т. 5 ДР ИК

Решението тълкува "живял" изцяло формално, свеждайки го до вписване на адрес в регистрация. Законът обаче използва понятието "живял", а не "бил регистриран". Това предполага, че трябва да се изследва действителното, реално пребиваване, а не само адреса, вписан в регистъра.

Съдебната практика приема недвусмислено, че за оценка на "живял" е от значение **фактическата връзка с населеното място**, т.е. обективното пребиваване, а не само формалното наличие на адресна регистрация. Това се потвърждава системно от ВАС за относимата съдебна практика по понятието „живял“ по чл. 397, ал. 1 ИК и критерия за уседналост на кандидат за кмет, като включва конкретните административни дела и без използване на изброяване със стрелки и други неюридически форми.

Съдебна практика на Върховния административен съд относно понятието „живял“ по чл. 397, ал. 1 ИК и изискването за уседналост на кандидат за кмет

В подкрепа на изложените правни основания по настоящата жалба, представям подробно относимата и актуална съдебна практика на Върховния административен съд, обосноваваща принципното разбиране и стандартите за прилагане на критерия „живял“ в смисъла на чл. 397, ал. 1 от Изборния кодекс . В посочените по-долу решения ВАС трайно приема, че административният орган не може да се ограничи в изводите си само по формален признак – справка за настоящ адрес – при тълкуване и прилагане на изискването за уседналост, а е длъжен да извърши комплексна проверка и анализ на всички налични доказателства за фактическа връзка и реално пребиваване на кандидата в съответното населено място. Всяко от решенията пряко разглежда въпросите за тълкуването на понятието „живял“ и за критериите за постоянен и настоящ адрес, както и за фактическо пребиваване във връзка с правото на регистрация като кандидат за кмет.

С решение № 736 от 16.01.2012 г. по адм. д. № 16125/2011 г., IV о., Върховният административен съд приема, че сегашният адрес в чужбина сам по себе си не представлява обективна пречка за регистриране на кандидат, ако лицето не е служебно заличено от постоянния си адрес в България и няма доказателства, че

реално е прекъснало пребиваването си в страната. Решението изяснява, че наличието на валидна адресна регистрация по постоянен адрес и липсата на служебно отписване от този адрес изключват възможността за презумиране на отсъствие от населеното място само въз основа на формални регистрационни данни. Това решение е особено важно при случаи, в които избирателната комисия или ЦИК базират отказа или заличаването само на регистрационни справки, без фактически анализ на реалното пребиваване на кандидата.

Решение № 10389 от 08.10.2015 г. по адм. д. № 11477/2015 г., IV о. е следващ в съдебната линия и постановява, че административният орган не може да постанови отказ или заличаване само поради наличие на настоящ адрес в чужбина, без да извърши оценка на всички доказателства за фактическо пребиваване – като трудова ангажираност, собственост на имот, наличие на семейство, социални, здравни или други връзки с общината. ВАС отхвърля като незаконосъобразна всяка практика, която схваща понятието „живял“ формално и изолирано само чрез справки от регистрите.

Следва решението № 10902 от 20.10.2015 г. по адм. д. № 11949/2015 г., IV о., в което ВАС потвърждава, че обстоятелството на регистриран настоящ адрес в чужбина не автоматично води до липса на пасивно избирателно право, когато лицето притежава постоянен адрес в страната и са представени доказателства за реален и постоянен начин на живот в съответното населено място. Съдът изисква комплексно изследване на персонални, имуществено-правни и социални връзки на кандидата с общината и въпреки формалното наличие на актуален адрес в чужбина, не приема автоматично прекъсване на уседналостта.

Решение № 6748 от 08.05.2019 г. по адм. д. № 5002/2019 г., IV о., съдържа допълнително съществено развитие в тълкуването на изискването за уседналост при настоящ адрес в държава членка на Европейския съюз. ВАС изрично подчертава, че при наличие на постоянен адрес в България и при липса на отписване от този адрес, кандидатът запазва правото си, ако представи годни доказателства за обективното си пребиваване – трудови и граждански правоотношения, имотна връзка, социална и семейна интеграция с местната общност. Съдът подчертава, че единственият релевантен въпрос е реалната фактическа връзка на лицето с общината, а не местонахождението на актуалния адрес, посочен в регистрите.

Решение № 13050 от 28.12.2023 г. по адм. д. № 11658/2023 г., IV о., съдържа изричен отказ на ВАС да признае за законосъобразен отказ на избирателна комисия или ЦИК, когато липсата на настоящ адрес или формална справка по регистрационните данни е използвана като единствен аргумент за заличаване на кандидатска регистрация, при положение че са представени доказателства за

реално пребиваване и целият съвкупен доказателствен материал сочи житейска, трудова, социална и имуществена обвързаност на кандидата с общината.

Особено показателна е и най-новата съдебна практика, формулирана в **решение № 5854 от 14.05.2024 г. по адм. д. № 4863/2024 г., IV о.**, което още по-ясно установява, че обстоятелството за настоящ адрес, регистриран в държава членка на ЕС, не може да бъде основание за отнемане на правото на регистрация като кандидат за кмет, когато лицето има постоянен адрес в България и представя надлежни доказателства за лична, трудова, социална и имуществена обвързаност с конкретната община. Съдът приема, че отказите и заличаванията, основани единствено на формални критерии без анализ на реалните обстоятелства, представляват незаконосъобразно ограничаване на пасивното изборително право и нарушават материалноправните разпоредби на Изборния кодекс .

Всички тези решения на ВАС систематично и последователно формират категоричен съдебен стандарт по прилагане на чл. 397, ал. 1 ИК, според който административните органи и съдилищата при спор за уседналост (понятието „живял“) са длъжни да съберат, обсъдят и мотивирано да анализират пълния обем доказателства за реалното пребиваване на кандидата, като отчитат трудови, социални, семейни, здравни, имуществено-правни и други връзки с общината. Самото наличие на настоящ адрес извън територията на страната, когато не е последвано от служебно заличаване по постоянен адрес и когато са налице доказателства за фактическа връзка с населеното място, не може да бъде легитимно основание за заличаване на регистрацията и за отказ на участие в изборите.

Въз основа на тази последователна и трайна съдебна практика по *адм. д. № 16125/2011 г., № 11477/2015 г., № 11949/2015 г., № 5002/2019 г., № 11658/2023 г. и № 4863/2024 г., IV отделение на ВАС*, следва категоричният извод, че оспореното решение на ЦИК е постановено при неправилно тълкуване и неизпълнение на задълженията по установяване на реалното фактическо положение и съответно представлява съществено нарушение на материалния закон.

2. Доказателствена тежест и дължима проверка

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК, тежестта за доказване на фактите и основанията, на които се основава административният акт, е на органа. ВАС приема системно в цитираната практика, че административният орган трябва да събере и анализира доказателства за **реалното пребиваване**

(договори, социални връзки, данъчни и здравни регистрации и др.), а не да се ограничава до справка за настоящ адрес по регистрите на ГРАО към МРРБ.

3. Международен елемент и българско гражданство

Наличието на настоящ адрес в държава членка на ЕС **не заличава правото на пасивно избирателно право**, ако няма отписване от постоянния адрес в България и ако лицето фактически пребивава в общината, за която е кандидат. Това изрично се потвърждава от съдебната практика:

В подкрепа на изложените в жалбата аргументи добавям следната съдебна практика на Върховния административен съд (ВАС), която е пряко относимо към въпроса за значението на настоящ адрес извън България и отмяна на решение на ЦИК при доказателства за фактическо пребиваване и липса на данни за отписване от постоянния адрес:

В Решение № 6748/08.05.2019 г. на ВАС, IV о. съдът разглежда случай, при който ЦИК е отказала регистрация на кандидат за кмет с постоянен адрес в България и настоящ адрес в друга държава членка на ЕС. ВАС подчертава, че понятието „живял“ по чл. 397, ал. 1 ИК следва да се тълкува според фактическото пребиваване, а не само по регистрационните данни. Съдът изрично постановява, че уседналостта се установява чрез обективни обстоятелства, включително трудово-правни, социални и имуществени връзки със страната, а не само по вписванията в регистрите. Посочва се, че настоящ адрес в друга държава от ЕС не лишава кандидата от пасивно избирателно право, ако има постоянен адрес в България и са налице доказателства за обективното му пребиваване в населеното място. Съдът отменя акта на ЦИК като незаконосъобразен, тъй като органът не е събрал и обсъдил всички доказателства и неправилно е приел, че формалният настоящ адрес в чужбина води до автоматична липса на уседналост.

В Решение № 5854/14.05.2024 г. на ВАС, IV о. ВАС оценява аналогичен казус и още по-категорично приема, че самото регистриране на настоящ адрес в държава членка на ЕС не прекъсва уседналостта в Република България, стига кандидатът да има постоянен адрес у нас и да представи годни доказателства за реално пребиваване на територията на страната през изискуемия период. ВАС подчертава, че органът не може да откаже регистрация или да заличи кандидат само поради регистрационна справка, без да анализира цялостния доказателствен материал относно фактическите житейски връзки — трудови правоотношения, членство в обществени организации, имуществени и социални контакти и данъчни актове. Настоящият адрес в ЕС не е абсолютна правна пречка; критичният въпрос е дали има заличаване от постоянния адрес

и дали има доказателства за реален живот. Липсата на служебно отписване от постоянния адрес изключва автоматизираното отпадане на изискването за уседналост.

И в двете решения ВАС отменя откази на избирателната комисия при хипотеза на доказано фактическо пребиваване и липса на автоматично заличаване или отписване.

Тази трайна съдебна практика има следните изводи:

При спор за уседналост и „живял“ по чл. 397, ал. 1 ИК административният орган е длъжен да извърши цялостна фактическа проверка, а не да разчита единствено на справка за настоящ адрес;

Наличието на настоящ адрес в държава членка на ЕС не заличава уседналостта, когато лицето има постоянен адрес в България и представи доказателства за реално пребиваване;

Липсата на служебно заличаване/отписване по постоянен адрес не позволява извеждане на презумпция за липса на уседналост;

Решение на ЦИК или ОИК, постановено при игнориране на тези принципи, подлежи на отмяна от съда.

Тази практика има ключово значение за правилното тълкуване на закона при случаи, когато е представена доказателствена основа за реално пребиваване по постоянен адрес, а настоящият адрес в държава членка на ЕС не е съпроводен с данни за служебно отписване и прекъсване на фактическата връзка с общината.

III. Нарушения на процесуалните правила

ЦИК е постановила решението без да анализира представените доказателства за реално пребиваване – трудов договор, осигуровки, социални връзки, семейство, имот, битови сметки. Липсва изрично разпореждане за проверка в НАП, НОИ или МВР, както и оценка на всички представени документи. Това нарушение е съществено (чл. 35 АПК и чл. 170 АПК).

Тази практика формира категоричен съдебен стандарт за контрол върху решенията на избирателната администрация, при съчетание на постоянен адрес, наличие на доказателства за реално пребиваване и липса на заличаване/отписване, независимо от наличие на настоящ адрес в чужбина.

Във всички тези решения съдът подчертава, че **доказването на реално пребиваване е ключово** – формалната регистрация не може да изключи присъствието, социалните, семейните и трудовите връзки с общината.

V. Искане

На основание чл. 58, ал. 1 ИК, във връзка с чл. 172 и чл. 173 АПК,

Моля:

1. Да отмените Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г. на ЦИК като **незаконносьобразно**.
2. Да възстановите регистрацията ми като кандидат за кмет на кметство Венелин.
3. При условията на евентуалност да върнете преписката на ЦИК с указания по приложението на закона относно понятието "живял".

VI. Приложения

- Решение № 4421-МИ/03.02.2026 г.;
- Решение № 147/30.01.2026 г. на ОИК – Долни чифлик;
- Доказателства за реално живеене и пребиваване в община Долни чифлик;
- Препис за ЦИК и другите страни;

VII. Списък на съдебната практика, релевантна по чл. 397, ал. 1 ИК и понятието „живял

1. Решение № 736/16.01.2012 г. по адм. д. № 16125/2011 г., IV о.
2. Решение № 10389/08.10.2015 г. по адм. д. № 11477/2015 г., IV о.
3. Решение № 10902/20.10.2015 г. по адм. д. № 11949/2015 г., IV о.
4. Решение № 6748/08.05.2019 г. по адм. д. № 5002/2019 г., IV о.
5. Решение № 13050/28.12.2023 г. по адм. д. № 11658/2023 г., IV о.
6. Решение № 5854/14.05.2024 г. по адм. д. № 4863/2024 г., IV о.

ЖАЛБОПОДАТЕЛ:

Д Я П

Дата: 04.02.2026 г.

Подпис: _____